

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/404/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714205897
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5714205897.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti odporkyni: L. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. - U., L. XXXX/X, t. č. bytom L., L. X/XX, zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátkou so sídlom L., A. B. XX, o zaplatenie 1.129,14 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 9C/115/2014-65 zo dňa 19. februára 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 221,10 eur a úrok z omeškania 5,25 % ročne od 24. 01. 2015 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o trovách konania, p o t v r d z u j e.

Vo výroku, ktorým súd návrh vo zvyšku zamietol, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 9C/115/2014-65 zo dňa 19. 02. 2015 uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 221,10 eur a úrok z omeškania 5,25 % ročne od 24. 01. 2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni náhradu trov konania vo výške 197,16 eur.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 02. 05. 2014 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 1.129,14 eur, spolu so zmluvnou pokutou 0,065 % denne a úrokom z omeškania vo výške 3,275 % ročne z dlžnej sumy špecifikovanej v návrhu, na základe zmluvy o revolvingovom úvere. Súd mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že účastníci uzatvorili dňa 27. 10. 2010 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200032132, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporkyni úver vo výške 870,- eur. Odporkyňa sa zaviazala tento úver zaplatiť 36-imi splátkami vo výške 49,39 eur a zaplatiť úrok vo výške 70,01 % ročne z dlžnej sumy. Odporkyňa na dlh z úveru zaplatila sumu 648,90 eur. Odporkyňa svoj záväzok vrátiť úver mesačnými splátkami vo výške 49,39 eur plnila riadne a včas do 15. 09. 2011. Nasledujúce tri splátky splatné dňa 15. 10. 2011, 15. 11. 2011, 15. 12. 2011 nezaplatila. Podaním zo dňa 28. 05. 2012 odporca rozhodol o zosplatnení celého dlhu z úverovej zmluvy z dôvodu omeškania odporkyne s platením dohodnutých splátok. Podľa tohto oznámenia sa celý dlh z úveru stane splatným uplynutím 15-tich dní od doručenia oznámenia. Navrhovateľ preukázal, že oznámenie o zosplatnení úveru bolo odporkyni doručené dňa 19. 06. 2012.

Citujúc ust. § 52, § 53 ods. 1, § 54, § 3, § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka súd návrhu v časti istiny 221,10 eur a úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 24. 01. 2015 do zaplatenia vyhovel a vo zvyšku návrh zamietol.

Súd konštatoval, že dokazovaním bolo preukázané, že účastníci dňa 27. 10. 2010 uzatvorili zmluvu označenú ako zmluva o revolvingovom úvere. Bolo tiež preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyni bežný úver vo výške 870,- eur. Ustanovenie o revolvingovom úvere bolo v tomto smere zavádzajúce a medzi účastníkmi fakticky žiadna zmluva o revolvingovom úvere uzavretá nebola. Odporkyňa z poskytnutého úveru vo výške 870,- eur zaplatila sumu 648,90 eur. To znamená, že na istinu úveru bola odporkyňa ešte povinná zaplatiť sumu 221,10 eur (870,- eur - 648,90 eur).

Podľa zverejnených údajov Národnej banky Slovenska o priemerných úrokoch požadovaných bankami za spotrebiteľské úvery na obdobie od jedného do piatich rokov bol v čase poskytnutia sporného úveru v októbri 2010 obvyklý úrok požadovaný bankami vo výške 15,02 % ročne. Úrok za poskytnutie úveru podľa spornej zmluvy bol 70,01 % ročne, t. j. takmer päťnásobne viac než je obvyklý úrok. Takýto úžernický úrok je podľa okresného súdu nemorálny a z toho dôvodu je podľa § 3 ods. 1, v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Z tohto dôvodu súd dohodu účastníkov o výške úroku za poskytnutie úveru vyhodnotil ako neplatnú. Z neplatnej zmluvnej podmienky navrhovateľovi nevzniklo právo na plnenie a odporcovi nevznikla povinnosť plniť.

Keďže odporkyni bol poskytnutý úver vo výške 870,- eur a odporkyňa úver vrátila v rozsahu 648,90 eur, vzniklo navrhovateľovi právo, aby mu odporkyňa na istinu úveru zaplatila ešte sumu 221,10 eur. Z týchto dôvodov súd odporkyňu zaviazal, aby túto sumu zaplatila navrhovateľovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti, teda v časti, v ktorej navrhovateľ žiadal o zaplatenie úroku za poskytnutie úveru vo výške 70,01 % ročne z poskytnutého úveru a v časti uplatnenej zmluvnej pokuty súd návrh navrhovateľa zamietol majúc za to, že zmluva je v tejto časti neplatná.

Vo vzťahu k zmluvnej pokute, s poukazom na ust. § 544, § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka súd konštatoval, že odporkyňa obsah zmluvných podmienok nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán. Ak by aj existovala písomná a jasná dohoda o zmluvnej pokute, súd by ju v danom prípade považoval za neplatnú aj preto, že takáto dohoda by obchádzala zákon (§ 39 Občianskeho zákonníka). Ustanoveniami všeobecných obchodných podmienok o zmluvnej pokute sa navrhovateľ podľa názoru súdu snaží obchádzať kogentné ustanovenie § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. o výške úroku z omeškania. Z týchto dôvodov súd nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty nepriznal.

Konštatujúc, že odporkyňa sa o výške bezdôvodného obohatenia dozvedela dňa 23. 01. 2015, keď prevzala predvolanie na pojednávanie spolu s návrhom na začatie konania, súd odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne od nasledujúceho dňa, teda od 24. 01. 2015 do zaplatenia.

Vo vzťahu k námietke premlčania uplatnenej odporkyňou súd konštatoval, že na túto nemohol prihliadnuť, pretože uplatnený nárok navrhovateľa premlčaný nebol. Odporkyňa neuhradila splátku splatnú dňa 05. 10. 2011, právo na zaplatenie tejto a nasledovných splátok by sa premlčalo uplynutím trojročnej premlčacej doby, dňa 05. 10. 2014. Navrhovateľ však podal návrh na súd dňa 02. 05. 2014, teda pred uplynutím trojročnej premlčacej doby.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Navrhovateľ mal v konaní úspech v rozsahu 12 %, úspech odporkyne je 88 %. Úspešnejšou účastníčkou konania tak bola odporkyňa, ktorej čistý úspech je 76 % (úspech 88 % - neúspech 12 %). Aplikujúc ust. § 10 ods. 1, 3, § 13a ods. 1 písm. a/, d/, § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, trovy právneho zastúpenia odporkyne predstavujú odmenu za 3 úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia dňa 12. 02. 2015, písomné podanie na súd - vyjadrenie k návrhu na začatie konania zo dňa 18. 02. 2015 a účasť na pojednávaní dňa 19. 02. 2015) a ku každému úkonu režírný paušál, spolu 259,42 eur. Súd teda priznal odporkyni náhradu trov konania vo výške 197,16 eur (76 % z 259,42 eur).

Proti tomuto rozsudku čo do výroku, ktorým súd žalobe vyhovel a výroku o trovách konania podala odporkyňa prostredníctvom splnomocnenej zástupkyne odvolanie, ktorým sa domáhala zmeny napadnutého rozsudku spočívajúcej v zamietnutí návrhu v celom rozsahu a uložení navrhovateľovi povinnosť nahradiť jej trovy konania.

V odôvodnení uviedla, že od navrhovateľa neobdržala písomnosť - oznámenie o zosplatnení zo dňa 28. 05. 2012. Navrhovateľ síce do súdneho spisu predložil jej kópiu, avšak nepreukázal, že by jej uvedenú

písomnosť aj reálne doručoval. S poukazom na ust. § 9, § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase, keď vstúpila do právneho vzťahu s navrhovateľom, má za to, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Nestotožňuje sa s právnym názorom súdu prvého stupňa, ktorý ju zaviazal na zaplatenie istiny 221,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 24. 01. 2015 do zaplatenia. Postup navrhovateľa pri uzatváraní poskytnutého spotrebiteľského úveru považuje za právne neprijateľný. Navrhovateľ využil jej ľahživú situáciu a do istej miery aj jej ľahkovážnosť s akou vstupovala do súkromno-právnych vzťahov.

Domnieva sa, že súd mal žalobný návrh navrhovateľa zamietnuť v celom rozsahu ako neopodstatnený. Podľa jej názoru prvostupňový súd nesprávne rozhodol aj o náhrade trov konania. Je presvedčená, že súd mal rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a priznať jej právo na náhradu trov potrebných na účelne bránenie práva proti navrhovateľovi, ktorý úspech vo veci nemal.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporkyne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu, vyhodnotiac odvolacie námietky odporkyne ako nedôvodné, ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.)

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami odporkyne uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaním napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Pokiaľ ide o vady konania, odporkyňa v odvolaní žiadne vady konania nenamietala a tieto neboli zistené ani odvolacím súdom.

V súvislosti s odvolacou námietkou odporkyne spočívajúcou vo vyhodnotení úveru poskytnutého navrhovateľom ako bezúročného a bez poplatkov, odvolací súd uvádza, že z napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že okresný súd odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi výlučne rozdiel medzi skutočne poskytnutými finančnými prostriedkami navrhovateľom vo výške 870,- eur a sumou, ktorú odporkyňa navrhovateľovi už vrátila, t. j. sumou 648,90 eur. Poskytnutie úveru, ako aj vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov v uvedenej výške, potvrdila samotná odporkyňa.

Pokiaľ ide o dohodnutý úrok z úveru vo výške 70,01 % ročne, tento okresný súd vyhodnotil ako úrok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Zmluvu o úvere v časti úroku z úveru preto vyhodnotil ako neplatnú a návrh navrhovateľa v tejto časti (v časti uplatneného úroku z úveru) zamietol. Rovnako súd zamietol i návrh navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty, majúc zato, že táto nebola dojednaná platne.

Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že pokiaľ navrhovateľ odporkyňi poskytol úver vo výške 870,- eur a odporkyňa vrátila navrhovateľovi časť úveru vo výške 648,90 eur, je odporkyňa povinná zaplatiť navrhovateľovi ešte sumu 221,10 eur, ako správne rozhodol i okresný súd. Odvolanie odporkyne, ktorým sa domáhala zamietnutia návrhu navrhovateľa v celom rozsahu s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru preto nie je dôvodné (keďže súd navrhovateľovi úroky z úveru ani poplatky nepriznal). Na povinnosť odporkyne vrátiť skutočne poskytnuté finančné prostriedky navrhovateľom pritom nemá vplyv ani to, že do vzťahu s navrhovateľom vstupovala ľahkovážne, či pod vplyvom nepriaznivej sociálnej situácie.

V súvislosti s námietkou odporkyne o nepreukázaní doručenia oznámenia o zosplatnení úveru, odvolací súd uvádza, že táto nemá pre rozhodnutie v danej veci význam. Zosplatnenie úveru by bolo v danom prípade podstatné pre skúmanie otázky kedy sa odporkyňa dostala do omeškania s úhradou dlhu voči navrhovateľovi na účely rozhodnutia o úroku z omeškania (pri ktorom ide o zákonný nárok). Pokiaľ však ide o úrok z omeškania, okresný súd uložil odporkyňi zaplatiť úrok z omeškania z priznanej sumy až od

24. 01. 2015, t. j. dňom nasledujúcim po doručení návrhu na začatie konania odporkyňi. Okresný súd totiž úrok z omeškania priznal navrhovateľovi v dôsledku aplikácie ust. § 451 Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, a to i napriek tomu, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, že by okresný súd zmluvu o úvere uzavretú medzi navrhovateľom a odporkyňou vyhodnotil ako neplatný právny úkon v celom rozsahu. Ako neplatnú vyhodnotil zmluvu len v časti dohodnutého úroku z úveru a zmluvnej pokuty, ktorá skutočnosť nemala vplyv na povinnosť odporkyne uhradiť úver (i keď len jeho istinu, bez úrokov) v dohodnutých lehotách splatnosti. Posledná splátka úveru bola pritom v zmysle uzavretej zmluvy splatná dňa 15. 11. 2013, t. j. ešte pred podaním návrhu. Námietka odporkyne, že nebolo preukázané, že by jej navrhovateľ doručil oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 28. 05. 2012, keďže bez ohľadu na to, či k zosplatneniu úveru došlo alebo nie, bol úver splatný v celom rozsahu ešte pred podaním návrhu dňa 02. 05. 2014, pričom súd odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť úrok z omeškania až odo dňa 24. 01. 2015, preto nemá pre odvolacie konanie význam.

Ako nedôvodné vyhodnotil odvolací súd i odvolanie odporkyne proti výroku o trovách konania. Okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania správne aplikoval ust. § 142 ods. 2 O. s. p., keďže odporkyňa mala vo veci úspech len čiastočný. Okresný súd správne postupoval aj pri určení pomeru úspechu a neúspechu toho - ktorého účastníka konania a následne správne rozhodol aj o výške náhrady trov konania odporkyne vychádzajúc z návrhu odporkyne na priznanie náhrady trov konania.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd žalobnému návrhu vyhovel a vo výrok o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Vo zvyšnej časti, ktorá nebola odvolaním žiadneho z účastníkov konania napadnutá, ponechal odvolací súd rozsudok okresného súdu nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p. Úspešným účastníkom odvolacieho konania bol navrhovateľ, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.